

[Lis Starcke]

at opretholde et tilskud på 60 pct. til et præparat, der kun har været markedsført i 12 måneder – og af henholdsvis et amerikansk og et (for 75 pct.s vedkommende) canadisk ejet firma?»

Begrundelse

Mængden af erfaring, der er gjort med de »nye« præparater, er langt mindre end erfaringen med Abalginpræparaterne, som har været anvendt med god virkning i smertebehandlingen i mere end 15 år, specielt af ældre mennesker med kroniske rheumatiske lidelser.

Desuden er Abalginbehandling en væsentlig mere økonomisk smertebehandling end diflunisalbehandling (Donobid og Diflonid) – en fordel såvel for patienten som for det offentlige.

Besvarelse (2/1 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

De forslag, der henvises til i spørgsmålet, er optaget som bilag til den betænkning, der den 27. november blev afgivet af udvalget vedrørende lægemiddelområdet, nedsat under socialministeriet.

Der er endnu ikke taget stilling til gennemførelsen af udvalgets forslag, herunder spørgsmålet om en ændring af tilskudsprocenterne og spørgsmålet om en reduktion af det tilskudsberettigede lægemiddelsortiment.

Spm. nr. 381

Til *socialministeren* (23/12 80) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Er ministeren enig i, at det er ulovligt at opsig et barn fra en daginstitutionsplads/dagplejeplads alene med den begrundelse, at en af forældrene er arbejdsløs?«

Begrundelse

Ifølge Bjerringbro og Omegns Avis den 17. december 1980 og Viborg Stifts Folkeblad den 16. december 1980 har Bjerringbro kommunalbestyrelse vedtaget, at kommunen fremover kan opsig en dagplejeplads, hvis en af forældrene har været arbejdsløs i mere end 3 måneder. Samtidig er det blevet besluttet, at der straks efter, at en af forældrene

bliver arbejdsløs, sker en nedsættelse af time-tallet i dagplejen til max. 20 timer pr. uge.

Hvor Bjerringbro kommune har fundet belæg for denne beslutning, er en gåde. Det fremgår i hvert fald ikke af bistandsloven med cirkulærer, at det skulle være lovligt. Tværtimod fremgår det, at en daginstitutionsplads kun kan opsiges med tvingende grund (cirkulære af 29.3.1976), ligesom det fremgår, at det samme gælder for dagplejen (cirkulæreskrivelse af 15.6.1978).

Ud over dette er beslutningen et uhyggeligt eksempel på, hvorledes en kommunalbestyrelsesbeslutning kan anvendes til at undergrave det pædagogiske sigte med børneoplysningen. Med kommunalbestyrelsens beslutning gøres det ganske enkelt klart, at et flertal i kommunen øjensynlig mener, at dagplejen skal betragtes som et sted, hvor børnene anbringes på grund af forældrenes udearbejde, og ikke som et sted, der har pædagogisk betydning for alle børn, samt et sted, der skal stå åbent for alle forældre uanset disses arbejdssituation.

Det er øjensynlig gået op for en række kommunalbestyrelsesmedlemmer i sidste øjeblik, at denne beslutning ikke er lovlig. Ifølge Viborg Stifts Folkeblad den 16. december 1980 var der to medlemmer, der stemte imod, og 3, der undlod. En af dem, der undlod – Svend Erik Rasmussen (S) – udtaler til nævnte avis, at hans beslutning skyldes, at han ved en nærmere gennemgang af bistandsloven ikke mener, beslutningen er forenelig med loven.

Besvarelse (7/1 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det følger af de retningslinier, der er fastsat af socialministeriet i cirkulære af 29. marts 1976 om institutioner under kommunerne og om visse særlige plejehjem, at børn, der er optaget i en *daginstitution*, ikke kan opsiges fra deres plads uden tvingende grunde. En opsigelse bør da normalt ske med 6 måneders varsel.

Det følger på tilsvarende måde af socialstyrelsens cirkulæreskrivelse af 15. juni 1978 om formidlet dagpleje, at børn ikke bør opsiges fra deres *dagplejeplads* uden tvingende grunde. En opsigelse bør have undtagelsens karakter og bør først ske efter en nøje vurdering i hvert enkelt tilfælde. En opsigelse bør